

the species of Hilarographini possess a scaled proboscis (while in other groups, as e.g. Choreutidae it may be present or absent, sometimes even within a single genus).

(2) Usually a simple valva and often absence of the coremata on the eighth abdominal segment. However, the valva may be normal or split, and the coremata well or not developed to fit into these clefts or splits, in otherwise closely allied species of *Hilarographa*. The split valvae, correlated with the coremata, is the main characteristic of the tribe Polyorthini; it is proving in the first place a narrow relationship of the Hilarographini with the Polyorthini, and in the second place, the strongly apomorphic nature of this remarkable duplex character. The Polyorthini are exceptional in usually possessing a split valva, while the Hilarographini have this feature only occasionally. Therefore the latter tribe ought to be considered older than the former.

(3) The presence of remarkable penicillate bristles upon the valva proves a relationship with the Schoenotenini with which only the Sesiidae have these strange bristles in common. But the simple corpus bursae, the often present thick tufts of raised scales of the fore wing and thin scaling of the hind wing underside, except along the so raised veins, as in that tribe, are absent in the Hilarographini.

(4) The presence of a broadly ovoidal corpus bursae, provided with a characteristic second "additional" sack, upon a thin tube, opening in the wall of corpus bursae, opposite the end of ductus bursae and the signum, that are situated close together. In the Polyorthini there is sometimes a sausage-shaped diverticle, but this is branching off at the proximal end of ductus bursae.

(5) Last but not least, the remarkable bright colours and metallic markings, probably due to diurnal life habits, of the Hilarographini, are entirely unusual within the Chlidanotinae. Perhaps they form a parallel to the Ceracini and the Zacoriscini, both with smooth heads and bright colouring, among the Archipinae.

Larva tortricoid, the first thoracic segment with a trisetose praespiracular pinnaculum (Y. Arita, in lit.). Boring in roots or cambium, or living between spun leaves in a light shelter. Pupa with thorns on dorsum of abdomen, protruding from shelter at emergence.

The tribe contains at present the genera *Mictopsichia* Hübner, [1825], *Hilarographa* Zeller, 1877, and two more undescribed genera of tropical distribution, some species penetrating as stragglers the Palaearctic and the Nearctic regions.

Postbus 9517, 2300 RA Leiden, the Netherlands.

PERSONALIA

Op 21 januari jl. overleed de heer W. de Groot te Amsterdam. Hij was sedert 1965 lid van onze vereniging en was speciaal geïnteresseerd in de nestbiologie van Hymenoptera. Over dit onderwerp publiceerde hij een drietal artikelen in de Entomologische Berichten (1971, '73 en '74). - Red.

HILL, DENNIS S., AGRICULTURAL INSECT PESTS OF THE TROPICS AND THEIR CONTROL. 516 pp., fign., kaarten. Cambridge University Press, 1975. Prijs (gebonden) £ 12.-. ISBN 0-521-20261-2.

Een gedegen, algemeen leerboek over de insektenplagen van tropische gewassen te gebruiken voor het onderwijs en voor studenten, ontbrak tot dusver. Na een uiteenzetting van de algemene problematiek, waarbij goede aandacht wordt besteed, naast de chemische bestrijding, aan andere mogelijkheden, geeft de auteur 17 voorbeelden van al of niet geslaagde pogingen tot klassieke biologische bestrijding in Afrika. De meeste ruimte wordt ingenomen door de beschrijving van 250 plaag-insekten, systematisch gerangschikt, met tekening en verspreidingskaart. Tenslotte worden van 47 gewassen de „major and minor pests” vermeld. Lijsten van vaktermen, insecticiden en een uitvoerige bibliografie besluiten dit boek.

Een onderzoeker in het veld zal vaak in dit boekje niet vinden, wat hij zoekt: er is niet naar volledigheid gestreefd, en het accent ligt sterk op Afrika. Bovendien is de indeling in hoofd- en bij-plagen uitermate arbitrair. Als leermiddel is het uitstekend. — P. A. van der Laan.